

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 Rs 180914 22 Rsž

Novi Travnik, 09.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Senada Begović, kao predsjednika vijeća, Mirjane Grubešić i Stane Imamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice M.Z., iz T.,, koju zastupa punomoćnik AD „Adil Lozo i dr.“ d.o.o. Travnik, Bosanska, Lamela 2, protiv tuženog „KAVAT“ d.o.o. Novi Travnik, zastupan po direktoru S.Š. a ovoj po punomoćniku Berini Krnjić, advokatu iz Travnika, Ulica Bosanska br. 135., a u žalbenom postupku po punomoćniku Jasni Dunđer, odvjetniku iz Novog Travnika, radi spora iz radnog odnosa, v.sp. 5.001,00 KM, odlučujući po žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Rs 180914 20 Rs od 29.11.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.06.2022. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Ukida se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Rs 180914 20 Rs od 29.11.2021. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje – glavnu raspravu.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda (stav 1. izreke) poništava se rješenje tuženog broj: 100/2020 od 11.09.2020. godine, kojim se tužiteljici otkazuje ugovor o radu, kao nezakonito, pa se obavezuje tuženi da tužiteljicu vrati na posao i rasporedi na poslove na kojima je radila ili na druge poslove koji odgovaraju njenoj stručnoj spremi, kvalifikaciji i sposobnostima u roku od 15 dana od dana prijema presude. Stavom 2. izreke presude obavezuje se tuženi da tužiteljicu prijavi na penzijsko i invalidsko osiguranje kod nadležnih organa u roku od 15 dana od dana prijema presude. Stavom 3. izreke presude obavezuje se tuženi da tužiteljici isplati na ime naknade plaće u visini plaće koju bi ostvarila da je radila od 11.09.2020. godine do 08.03.2021. godine u iznosu od 2.796,27 KM. Stavom 3. izreke presude obavezuje se tuženi da za tužiteljicu uplati doprinose za period od 11.09.2020. godine do 08.03.2021. godine u ukupnom iznosu od 1.024,62 KM. Stavom 4. izreke presude obavezuje se tuženi da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.513,60 KM, sve u roku od 15 dana od dana prijema presude. Stavom 5. izreke presude tužiteljica se odbija sa tužbenim zahtjevom u dijelu isplate plate i doprinosa preko dosuđenog iznosa.

Protiv navedene presude žalbu je pravovremeno izjavio tuženi u dijelu stav 1. izreke zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog propisa s prijedlogom da se u ovom dijelu presuda preinači u pogledu obveze

tuženog tako da se obvezuje tuženi da tužiteljici uspostavi radno pravni status na poslovima na kojima je radila ili drugim poslovima koji odgovaraju njenoj stručnoj spremi, kvalifikaciji i sposobnostima za period do 09.03.2021. godine, u roku od 15 dana od dana prijema presude i da tužiteljicu obveže da tuženom naknadi troškove sastava žalbe po punomoćniku u iznosu od 526,50 KM i sudske takse po odluci suda ili da se u ovom dijelu presuda ukine i vrati na ponovnu odluku. U žalbi ističe da je presudom u stavu 1. izreke sud poništeno rješenje tuženog o otkazu ugovora o radu kao nezakonito i obvezan tuženi da tužiteljicu vrati na posao i rasporedi na poslove na kojima je radila ili na druge poslove koji odgovaraju njenoj stručnoj spremi, kvalifikaciji i sposobnostima u roku od 15 dana od dana prijema presude. Obzirom da je pripremno ročište održano dana 14.06.2021. godine tužiteljica je trebala precizirati tužbeni zahtjev (što je propušteno) i tražiti da nakon poništenja rješenja o otkazu ugovora o radu tuženi uspostavi radno pravni status tužiteljice za period od otkaza ugovora o radu tj. 11.09.2020. godine do 08.03.2021. godine kada tužiteljici po zakonu prestaje ugovor o radu na određeno vrijeme. Sud je pravilno utvrdio temeljem izvedenih dokaza da je tužiteljica kod tuženog bila u radnom odnosu temeljem ugovora o radu na određeno vrijeme za period od 6 mjeseci i to od 09.09.2020. do 09.03.2021. godine. Prema članu 94. stav 1. g) Zakona o radu F BiH ugovor o radu prestaje istekom vremena na koji je zaključen ugovor o radu na određeno vrijeme, dakle, tužiteljici bi radni odnos prestao istekom ugovora o radu na određeno vrijeme tj. 09.03.2021. godine, odnosno u toku ovog sudskog postupka. Iz navedenih razloga prihvatanje tužbenog zahtjeva u stavu 1. izreke presude na način kako ga je opredijelila tužiteljica je bio ispravan u tužbi, ali do pripremnog ročišta je tužiteljici po Zakonu o radu prestao ugovor o radu pa sud nije mogao donijeti presudu kojom je tuženi obvezan tužiteljicu vratiti na posao u roku od 15 dana od dana prijema presude, što konkretno znači da bi je tuženi morao vratiti najdalje do 05.01.2022. godine. Prema donesenoj presudi tužiteljica bi nakon pravomoćnosti iste mogla tražiti da je tuženi vrati na posao nakon donošenja presude. Prihvatajući tužbeni zahtjev na način kao je postavljan povrijeđen je materijalni propis tj. član 94. stav 1. g) Zakona o radu F BiH. Iz tih razloga tuženi predlaže da drugostupanjski sud temeljem člana 229. stav 1. točka 4. ZPP-a preinači presudu jer time ne bi prekoračio tužbeni zahtjev nego samo smanjio postojeći tj. ograničio vrijeme uspostave radno pravnog statusa. Zbog propusta tužiteljice da pravilno opredijeli tužbeni zahtjev sud je počinio navedene povrede pa je presuda u ovom dijelu manjkava i nezakonita.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Nakon što je ispitao presudu prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu u granicama navoda iz žalbe, kao i po službenoj dužnosti sukladno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Po nalaženju ovog suda, žalbom tuženog se opravdano ukazuje da je prvostupanjski sud donio nepravilnu odluku kojom je usvajajući tužbeni zahtjev kako je postavljen u tužbi, obvezao tuženog da zbog poništenja rješenja tuženog od 11.09.2020. godine kojim je tužiteljici otkazan ugovor o radu, tužiteljicu vrati na posao i rasporedi na poslove na kojima je radila ili na druge poslove koji odgovaraju njenoj stručnoj spremi, kvalifikaciji i sposobnostima, u roku od 15 dana od dana prijema presude. Naime, imajući u vidu da je tužba prvostupanjskom sudu podnesena dana

17.11.2020. godine, da je prema činjeničnim utvrđenjima prvostupanjskog suda ugovor o radu koji je zaključen dana 08.09.2020. godine na određeno vrijeme na period od šest mjeseci tj. od 09.09.2020. do 09.03.2021. godine prestao sa danom 09.03.2021. godine, dakle u tijeku postupka pred prvostupanjskim sudom, da tužiteljica na pripremnom ročištu od 14.06.2021. godine, niti na glavnoj raspravi od 20.09.2021. godine u ovom dijelu nije precizirala odnosno pravilno opredijelila tuženi zahtjev sukladno novonastaloj činjenici koja je od odlučnog značaja za pravilno presuđenje, to je nepravilna odluka prvostupanjskog suda kojom je usvojen tužbeni zahtjev iz podnesene tužbe i obvezan tuženi da tužiteljicu vrati na posao i rasporedi na poslove na kojima je radila ili na druge poslove koji odgovaraju njenoj stručnoj spremi, kvalifikaciji i sposobnostima u roku od 15 dana po prijemu presude. Dakle, u ovakvoj pravnoj situaciji tužiteljica je pravilnim opredjeljenjem tužbenog zahtjeva mogla samo tražiti uspostavu radno pravnog statusa za period od nezakonitog otkazivanja ugovora o radu do prestanka ugovora o radu koji je bio zaključen na određeno vrijeme, te za isti period zahtijevati i isplatu utuženih novčanih potraživanja.

Zbog navedenih propusta tužiteljice koji su bili od uticaja na donošenje pravilne i zakonite odluke, ovaj sud je povodom žalbe tuženog ukinuo pobijanu presudu i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje – glavnu raspravu.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će pozvati tužiteljicu da konačno opredijeli tužbeni zahtjev sukladno uputama koje su date u ovom rješenju, nakon čega se donijeti pravilnu i zakonitu odluku za koju će dati valjane i dovoljno obrazložene razloge.

Predsjednik vijeća
Senad Begović